

[Stetter.]

dette forslag, hovedsigtet, som er et forsøg på at komme skatteunddragelser, afgiftsunddragelser, til livs, men ændringsforslaget betyder en ændring af nogle vilkår, som ikke har noget med dette hovedsigte at gøre, og jeg opfordrer igen til, at man trækker dette ændringsforslag tilbage.

Kofoed: Jeg vil gerne takke finansministeren for, at han siger, at der er visse urimeligheder i dette, vi fjerner ikke disse urimeligheder helt, det er ikke den helt rigtige løsning, men vi mener, at det er en bedre løsning.

Jeg vil mene, at man skal ikke følge tidligere finansministre, som finansministeren henviste til. Fordi man har haft en regel før, som man har ændret, behøver denne finansminister jo ikke at følge eksemplet og ændre den ene regel efter den anden. Finansministeren kunne godt have holdt sindet i ro og sagt: lad os nu vente, til vi finder den rigtige løsning. For man har nemlig ikke fundet den rigtige løsning, hvilket finansministeren også indrømmede. Jeg mener stadig væk, at vi skulle have holdt fast på at ordne denne sag over skattemyndighederne uden nogen lovændring. Så var finansministeren heller ikke blevet udsat for kritik for at lave grundlovsbrud. Det havde været nemmere, hvis man havde ordnet det administrativt over skattemyndighederne, så havde man ikke fået disse urimeligheder, for så havde man fået plads til skøn også i dette her. Nu låser man det fast i bestemte regler, og det er givet, at man får urimeligheder; man fjerner uretigheder for nogle ved at føre dem over på andre. Men den virkelige årsag er vel, at det er et led i sparebestrebelserne; man skal have mere i provenu.

Gunnar Jensen: Jeg vil begynde med det, som finansministeren selv begyndte med at sige: er denne løsning rigtig? Det er den for så vidt ikke, og det er ikke muligt at finde en rigtig løsning, sådan sagde finansministeren for et øjeblik siden. Det er netop årsagen til, at vi tager den stilling, som vi tager.

Det, der står tilbage, er, at der kommer 50 mill. kr. mere i statskassen. Der er ingen, der ved, om alle 50 mill. kr. kommer ind, eller rettere sagt, det ved vi at de ikke gør. De kommer ikke fra privat bilkørsel, et eller

andet sted derimellem er skellet imellem privat bilkørsel og erhvervsbilkørsel. Ingen kan finde grænsen. Det er muligt, at vi får 25 mill. kr. ind, som hidtil har været på privat bilkørsel, men omvendt vil der nu fremtidig være 25 mill. kr., som man beskatter erhvervslivet med, selv om det er reelle erhvervsudgifter. Ingen kan sige, om dette skel skal gå 5 mill. kr. til den ene eller den anden side, og faktum er, at hvis man gennemfører dette forslag, så flytter man, som jeg sagde før, nogle grænser, men man flytter bare en urimelighed fra den ene til den anden. Det vil være vanskeligt for disse erhvervsdrivende i deres momsregnskab at finde ud af, hvordan de skal forholde sig, og det er forkert, at man evig og altid laver småændringer i disse love.

Disse regler — det var argumentet — var gældende i 1967. Ja vel, men vi har forladt dem, imod at vi gav afkald på overhovedet at få lov til at fradrage moms ved anskaffelsen. Det ville være rimeligt, at man fastholdt det, indtil vi havde fundet en løsning, som var lettere at administrere, og som var klar og tydelig.

Jeg skal ikke blande mig i diskussionen om det grundlovsstridige eller ikke-grundlovsstridige, det er ikke for mig det væsentlige i denne sag, medmindre man da klart og tydeligt kan sige, at det er grundlovsstridigt, for så vil jeg naturligvis ikke være med til at gennemføre det, men det tror jeg vil være en ting, der kan diskuteres meget og længe.

Men så siger finansministeren, at man kunne i udvalget have sagt, at man ikke ville drøfte det. Ja, det kunne man, men vi havde netop givet udtryk for, at vi gerne ville drøfte det, og vi vil også gerne være med til at finde frem til en løsning, som var rimelig. Det, der er problemet for os, er, at man netop ikke har kunnet pege på noget, der i denne situation gør det ganske klart og tydeligt, men at man bare flytter urimeligheden fra den ene over på den anden. Vi flytter med andre ord fra det ene rod og over i noget andet rod, og dette vil i løbet af et halvt år eller et helt år give anledning til, at man igen må fremsætte forslag om ændring. Og de stakkels mennesker rundt omkring i landet kan ikke forstå, hvorfor vi her i folketinget skal lave disse love om evig og altid. Derfor vil vi mene, at man i denne situation ikke burde gennemføre dette, men